

POSTANOWIENIE

Dnia 23 kwietnia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Myszka (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Gerard Bieniek

w sprawie ze skargi M. W. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 4 lipca 2007 r., sygn. akt I ACa (...) wydanego w sprawie z powództwa M. W.

przeciwko Zakładom Energetycznym (...) S.A. w S.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 kwietnia 2008 r.,

- 1) odrzuca skargę,**
- 2) zasądza od skarżącego M. W. na rzecz Zakładów Energetycznych (...) S.A. w S. kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.**

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w K., po rozpoznaniu sprawy z powództwa M. W. przeciwko Zakładom Energetycznym (...) S.A. w S. o nakazanie usunięcia z nieruchomości położonej w R., objętej księgą wieczystą nr (...), dwóch słupów oraz linii wysokiego napięcia i o zasądzenie od pozwanych Zakładów kwoty 30 990 zł z odsetkami, wyrokiem z dnia 22 września 2006 r. zasądził na rzecz powoda kwotę 2 368,40 zł z odsetkami, natomiast dalej idące powództwo oddalił. Na skutek apelacji strony pozwanej, Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 4 lipca 2007 r. zmienił wyrok Sądu Okręgowego w ten sposób, że oddalił powództwo w całości.

Powód wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego, zarzucając, że orzeczenie to jest niezgodne z przepisami: art. 224 k.c. w związku z art. 64 Konstytucji RP i art. 1 protokołu nr 1 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r. (Dz. U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284 ze zm. i z 1995 r. Nr 36, poz. 175 ze zm.), art. 145 k.c. przez odmowę przyznania wynagrodzenia z tytułu korzystania z służebności przesyłowej, art. 510 w związku z art. 609 k.p.c. przez ustalenie nabycia służebności przez zasiedzenie w postępowaniu procesowym w oparciu o zarzut strony pozwanej, art. 233 § 1 k.p.c. przez podjęcie rozstrzygnięcia na podstawie niezgodnego z materiałem dowodowym założenia, że linia energetyczna przebiegająca obecnie przez nieruchomości odpowiada jej położeniu sprzed modernizacji, art. 506 w związku z art. 13 § 1 k.p.c. przez stwierdzenie zasiedzenia służebności wyłącznie na podstawie zarzutu strony pozwanej, i art. 285 k.c. przez przyjęcie, że poprzednik prawny pozwanych Zakładów był właścicielem nieruchomości władnącej, podczas gdy w rzeczywistości jedynie zarządzał nią w imieniu Skarbu Państwa. W konkluzji powód wniósł o stwierdzenie, że zaskarżone orzeczenie jest niezgodne z przepisami: art. 510 w związku z art. 609 k.p.c., art. 506 w związku z art. 13 § 1 k.p.c., art. 233 § 1 k.p.c., art. 285 k.c., art. 224 k.c. w związku z art. 64 Konstytucji RP i art. 1 protokołu nr 1 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r. (Dz. U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284 ze zm. i z 1995 r. Nr 36, poz. 175 ze zm.) oraz art. 145 k.c.

W skardze powód oznaczył wartość przedmiotu zaskarżenia kwotą 2368,40 zł, a wnosząc skargę uiścił opłatę sądową w kwocie 100 zł.

Po doręczeniu skargi stronie przeciwnej Sąd Apelacyjny przedstawił akta sprawy Sądowi Najwyższemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jak wynika z art. 424⁶ § 3 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, która nie została opłacona należną opłatą, podlega odrzuceniu. Zgodnie z art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm. – dalej: „u.k.s.c.”), przepisy ustawy przewidujące pobranie opłaty od pozwu lub wniosku wszczynającego postępowanie w sprawie stosuje się również do opłaty od skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, chyba że przepis szczególnie stanowi inaczej. W sprawie, w której zapadł zaskarżony wyrok, pozew podlegał opłacie

stosunkowej i nie ma przepisu szczególnego, przewidującego pobranie innej opłaty od wniesionej skargi. Oznacza to, że powód wnosząc skargę obowiązany był uiścić opłatę stosunkową w wysokości 5% od wskazanej wartości przedmiotu zaskarżenia, czyli – 119 zł. Powód uiścił natomiast opłatę w wysokości 100 zł. Wniesiona skarga nie została zatem opłacona należną opłatą.

Zgodnie z art. 130² § 3 k.p.c., sąd odrzuca bez wezwania o uiszczenie opłaty nieopłacone należycie środki zaskarżenia, m.in. skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, wniesione przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego podlegające opłacie w wysokości stałej lub stosunkowej obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu zaskarżenia. Przewidzianą w tym przepisie sankcję trzeba odnieść także do środków zaskarżenia wnoszonych przez adwokata będącego stroną, który czerpie zdolność postulacyjną z regulacji zawartej w art. 87¹ § 2 k.p.c. Sankcja ta dotyczy zatem powoda, który jako adwokat osobiście sporządził i wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Z przytoczonych wyżej powodów Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 w związku z art. 424⁶ § 3 i art. 130² § 3 k.p.c. odrzucił skargę i postanowił o kosztach postępowania po myśli art. 98 § 1 i 3 oraz art. 99 w związku z art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 424¹² k.p.c.